

Connected Forces Initiative (CFI)

DANNY BIJNENS

Kolonel van het vliegwezen stafbrevethouder Danny Bijmens is als raadgever van de Belgische vertegenwoordiger in het Militair Comité van de NAVO (BEMILREP) bevoegd voor de domeinen Strategische Plannen en Concepten, *Defence and Force Planning* en *Air and Missile Defence*.

Les opérations des dernières décennies ont permis aux pays de l'OTAN de réaliser des progrès énormes dans le domaine de l'interopérabilité. Dans l'ère post-ISAF, pendant laquelle le rythme opérationnel sera probablement moins soutenu, l'OTAN souhaite maintenir cette interopérabilité, également avec ses partenaires. Cet article décrit la manière dont l'OTAN compte y parvenir avec l'initiative des forces connectées, « the Connected Forces Initiative » (CFI), en améliorant la formation et l'entraînement, en intensifiant les exercices et en s'appuyant davantage sur la technologie.

Teneinde zich ervan te verzekeren dat de Alliantie ook in de toekomst zou beschikken over de nodige capaciteiten om de in het Strategisch Concept vermelde kerntaken (*Collective Defence, Crisis Management en Cooperative Security*) uit te voeren, stelden de staatshoofden en regeringsleiders van de 28 NAVO-landen tijdens de Top van Chicago in mei 2012 het doel van de *NATO Forces 2020* voor: ontplooibare, interoperabele strijdkrachten, met de geschikte uitrusting, training, oefening en bevelvoering, in staat om het ambitieniveau van de NAVO te verwezenlijken. Naast *Smart Defence*, waarbij men multinationalaal gaat samenwerken om aan bepaalde capacitaire behoeften van de NAVO te voldoen, is het CFI het tweede grote luik van het *Chicago Defence Package*, dat moet helpen om het doel van de *NATO Forces 2020* te bereiken. Het CFI moet enerzijds bijdragen aan de transformatie van de NAVO en anderzijds zorgen voor een verbeterde paraatstelling.

Daniel Orban - DG Com

De recente operaties, onder andere in Afghanistan, hebben ervoor gezorgd dat de NAVO-strijdkrachten grote vooruitgang hebben geboekt op het gebied van interoperabiliteit en samenwerking, niet alleen onderling, maar ook met partners, zoals de *non-NATO contributing nations*, de internationale organisaties, de niet-gouvernementele organisaties, enz. Rekening houdende met een snel veranderende onzekere veiligheidsomgeving, met de moeilijke economische situatie, de verminderde investeringen in Defensie en zeer waarschijnlijk een lager operationeel tempo, heeft de NAVO zich tot doel gesteld die interoperabiliteit ook in het post-Afghanistantijdperk te bestendigen. Daarom lanceerde secretaris-generaal Rasmussen tijdens de *Sicherheitskonferenz* 2012 het CFI-initiatief, waarbij de geallieerden ook in de toekomst in staat zouden moeten zijn om op een effectieve manier met elkaar en, indien nodig, met partners samen te werken.

Het CFI bestaat uit drie intergerelateerde elementen. In de eerste plaats voorziet men een uitgebreidere opleiding en training, vooral toegespitst op individuen en kleine groepen. Vervolgens wil men meer en grootschaligere oefeningen organiseren om strijdkrachten samen te laten oefenen, waarbij hoofdkwartieren en eenheden kunnen gecertificeerd worden. Ten slotte wil men beter gebruik maken van de technologie om dit alles te realiseren. De snelle interventiemacht van de NAVO (NRF) en de *Special Operations Forces* worden gezien als het geschikte kader waarbinnen deze drie elementen kunnen uitgetest en uitgebouwd worden.

Om dit alles in praktijk te brengen, hebben de militaire autoriteiten van de NAVO (het Militair Comité, SACEUR en SACT), de *Consultation, Command and Control Board* (C3B) en de *Conference of National Armaments Directors* (CNAD) een aantal mogelijke initiatieven voorgesteld, die momenteel nog verder worden besproken en uitgewerkt. Gezien de huidige budgettaire context is aan de *Resource Policy and Planning Board* (RPPB) ook gevraagd om de eventuele kosten die aan de uitvoering van de voorgestelde CFI-maatregelen zouden verbonden zijn, te ramen. Voor een aantal initiatieven wordt immers aan common funding gedacht en is het dus van belang met deze gegevens rekening te kunnen houden bij de eindbeslissingen over de praktische uitvoering van CFI. Een aantal denkpistes worden verder verduidelijkt.

OPLEIDING EN TRAINING

Het is de bedoeling in het domein opleiding en training voort te bouwen op de inspanningen van de individuele naties. Men wil immers in de eerste plaats gebruik maken van de bestaande nationale capaciteiten en infrastructuur, die dan door de landen ter beschikking van de grotere gemeenschap zouden worden gesteld. Er zal bekeken worden waar samenwerking en synergie mogelijk zijn. Het is uiteindelijk de bedoeling dat een natie haar eigen personeel zou opleiden in bijvoorbeeld een bestaand *Centre of Excellence* (COE) of partner-COE, in

plaats van dat ze zelf een nieuwe opleidingscapaciteit uitbouwt. Op die manier kunnen de standaardisatie en bijgevolg de interoperabiliteit verbeteren, spreekt iedereen “dezelfde taal”, gebruikt iedereen dezelfde tactieken, technieken en procedures (TTP). Verder kunnen op die manier waarschijnlijk ook de kosten gedrukt worden. Door een analyse van de sterktes en zwaktes van de nationale en NAVO-vormingsinstellingen kan men het volledige potentieel optimaal aanwenden.

Men wil verder ook zorgen voor een betere opleiding van het personeel dat wordt toegewezen aan een NAVO-post. De nieuwe commandostructuur van de NAVO (*NATO Command Structure* (NCS)) telt immers beduidend minder personeel en het is daarom aangewezen op elke positie goed opgeleid, bekwaam en gekwalificeerd personeel te plaatsen. De kleinere NCS zal voor het bemannen van hoofdkwartieren (HK) tijdens operaties ook meer een beroep doen op versterkingen vanuit de naties. Verder is voorzien dat hoofdkwartieren uit de *NATO Force Structure* (NFS) de taak van een NCS HK kunnen overnemen. Het is dan ook belangrijk dat al dit personeel goed voorbereid is op zijn taak en getraind wordt volgens de bestaande NAVO-standaarden. Dit zou kunnen bereikt worden door voor elke functie een opleidingscurriculum te promoten dat gebaseerd is op NAVO-standaarden en waarmee de landen hun nationale opleidings- en trainingsprogramma's in overeenstemming zullen brengen. Er zal verder ook bekeken worden of virtuele training en het gebruik van simulators, al dan niet onderling verbonden, de efficiëntie van de opleiding en training kunnen verhogen en tegelijkertijd de kosten drukken.

OEFFENINGEN

Het doel van het organiseren van meer en meer grootschalige oefeningen is vanzelfsprekend: het oefenen van de strijdkrachten, maar verder ook en vooral interoperabiliteit promoten en opmeten, de training valideren en, indien nodig, HK's en eenheden certificeren. Hoewel het trainen van troepen en het verzekeren van de paraatheid *in fine* een nationale verantwoordelijkheid blijven, kunnen vooral grote oefeningen met een hoge intensiteit bijdragen tot de verbetering van de interoperabiliteit en de verminderde operationele ervaring van de troepen om samen te werken compenseren. Om op alle mogelijke eventualiteiten voorbereid te zijn, gaat de Alliantie scenario's van lage tot hoge intensiteit oefenen. Het is de bedoeling in de toekomst oefeningen in verschillende *joint-combined* verbanden te organiseren, van een hogere kwaliteit en met een breder gamma aan scenario's dan wat momenteel bepaald

Nicolas Derplanque - DG Com

is in het NAVO-oefenprogramma. De deelname van de vaste en ontplooibare hoofdkwartieren van de NCS en de toegewezen NFS HK's aan die NAVO-oefeningen zal moeten voorzien worden, evenals de deelname van tijdelijk in Europa gestationeerde Amerikaanse eenheden en van partners.

Waar mogelijk en indien het voor beide partijen voordelig is, maar ook om de effectiviteit van de oefeningen te verhogen en een efficiënter gebruik van de capaciteiten toe te laten, moet overwogen worden om nationale oefeningen te koppelen aan elkaar of aan NAVO-oefeningen. Dit zou niet alleen de kleinere landen de mogelijkheid moeten bieden om deel te nemen aan oefeningen van een omvang die ze alleen niet kunnen organiseren of simuleren, maar ook toelaten om te focussen op zaken die anders buiten het bereik liggen van de meeste individuele naties. Aan deze manier van oefenen zijn ook kosten verbonden en die zullen steeds binnen een aanvaardbaar niveau moeten blijven. Afhankelijk van de locatie waar de oefening wordt georganiseerd, zal mogelijk het transport een extra kostenfactor zijn voor de landen. Het is niet zo dat het combineren van oefeningen steeds goedkoper zal zijn, maar het rendement van de oefening zal ongetwijfeld een heel stuk hoger liggen. De NAVO denkt ook aan het ter beschikking stellen van common funding voor het betalen van een gedeelte van de kosten, maar daarover is het laatste woord nog niet gezegd.

Het grote startschot van CFI zal symbolisch gegeven worden in 2015 met de organisatie van een high-visibility *NCS / NFS-oefening*, opgebouwd rond de NRF 2016. Deze oefening zal ook de werking van de nieuwe NCS valideren en de NRF 2016 certificeren. Er zal verder bekeken worden in hoeverre het mogelijk en financieel haalbaar is om vanaf 2016 een jaarlijkse *high-visibility* liveoefening te organiseren. Momenteel wordt ook gedacht aan een driejaarlijks programma van *joint en combined* oefeningen op verschillende niveaus. In dit kader zal *Allied Command Transformation (ACT)* een trainingsconcept opstellen voor de periode 2015-2020. Het is van belang dat de landen deze langetermijnplanning kennen om hun nationale oefenprogramma's daarop af te stemmen. Dit alles zou wederom moeten bijdragen tot het borgen van de interoperabiliteit en het verhogen van de geloofwaardigheid van de NAVO.

Vooral in het kader van oefeningen wil men de NRF gebruiken als nucleus van het CFI. De NRF is in de eerste plaats een snel ontplooibare en inzetbare interventiemacht voor de NAVO, maar het is ook een voortrekker en katalysator voor transformatie. Men hoopt dat landen in het post-Afghanistantijdperk opnieuw sneller capaciteiten zullen toewijzen aan de NRF. Deze NRF, het HK en de eenheden, wil men certificeren in een jaarlijkse joint, multinationale oefening, hetzij in de vorm van een *Command Post eXercise (CPX)*, hetzij als *Live eXercise (LIVEX)*, of een combinatie van beide vormen.

Het is SACEUR die verantwoordelijk is voor de evaluatie en certificatie van de HK's en de eenheden die aan hem zijn toegewezen. De evaluaties gebeuren op basis van de *Allied Command Operations (ACO) Forces Standards (AFS)*, van de NAVO-doctrine en van de bestaande TTP's. Het is dus van belang om te kunnen beschikken over een degelijk evaluatiesysteem zoals het TACEVAL- of CREVAL-systeem. Teneinde een effectieve en efficiënte certificatie van de eenheden en de HK's te blijven garanderen, is een regelmatige update van het evaluatiesysteem en de betreffende documenten zeker noodzakelijk.

GEBRUIK VAN TECHNOLOGIE

Om opleiding, training en oefeningen te ondersteunen, wil men meer de technologie gebruiken, onder andere en niet het minst om de kosten te drukken. Het bevorderen van het gebruik van simulators en synthetische omgevingen alsook van "*battle-lab*"-oplossingen kunnen leiden tot het verminderen van de kosten en de logistieke voetafdruk van oefeningen. *Computer Assisted*

eXercises (CAX) en CPX bieden een mogelijkheid om vooral staven te trainen in een virtuele omgeving.

Ook gaat men streven naar de technische interoperabiliteit van de gebruikte systemen en capaciteiten, onder andere op het gebied van *Intelligence, Surveillance and Reconnaissance* (ISR). Zo wil men gestandaardiseerde technische specificaties uitschrijven voor capaciteiten en systemen, zodat deze op strategisch, operationeel en tactisch niveau met elkaar kunnen verbonden worden. Een voorbeeld hiervan is het project *Future Mission Network*, wat in feite een hub (*architecture concept*) moet worden waarop de nationale systemen kunnen aansluiten indien ze over de juiste technische eigenschappen beschikken. De NAVO-landen moeten dan ook aangemoedigd worden om die technische standaarden te gebruiken bij het aanschaffen van nieuwe capaciteiten.

In het vormingsdomein denkt men vooral aan het uitwerken van *E-learning*. Verder wil men ook de bestaande nationale en NAVO-scholen en trainingscentra in een soort netwerk met elkaar verbinden, om zo op een gemakkelijke manier academische en militaire informatie te kunnen uitwisselen.

Een intensere samenwerking met de industrie, vooral in de fase voorafgaand aan de verwervingsfase, wordt ook als denkpiste overwogen. Dit zou bijvoorbeeld als voordeel kunnen hebben dat men van de industrie te weten komt welke technologie op de markt aanwezig is of binnen afzienbare tijd zal zijn, om zo sneller tot oplossingen te komen voor (dringende) benodigde capaciteiten. Verder zou men op die manier aan de industrie kunnen doorgeven welke de toekomstige noden zijn en haar zo de mogelijkheid geven haar aandacht en middelen toe te spitsen op de reële noden.

BELGIË EN CFI

Wat de exacte impact van CFI zal zijn voor de Belgische Defensie is op dit moment nog niet duidelijk, gezien het embryonale stadium waarin CFI zich nog bevindt. Er zullen zich ongetwijfeld een aantal opportuniteiten aanbieden, zeker in de domeinen van opleiding en training en bij de organisatie van oefeningen. De eenheden die we toewijzen aan de NRF zullen kunnen deelnemen aan de jaarlijkse certificatieoefening. Ongetwijfeld hebben alle componenten belang erbij om hun trainingscyclus en oefenprogramma zo veel mogelijk af te stemmen op het NAVO-oefenprogramma, om op die manier maximaal te profiteren van de schaalvergroting. We hoeven niet noodzakelijk meer te oefenen, maar we

kunnen de oefeningen wel een andere invulling geven. Dit zal ons bijvoorbeeld ook toelaten om ons personeel tijdens die NAVO- of multinationale oefeningen te trainen binnen internationale hoofdkwartieren op alle niveaus, ook die niveaus die we nationaal niet (meer) in plaats gesteld krijgen (bv. Divisie HK, JFAC, enz.). Ook een (blijvende) deelname aan de NAVO-evaluatieprogramma's zal ongetwijfeld ertoe kunnen bijdragen dat men ervan verzekerd is om aan de minimum NATO-standaarden te voldoen.

Bovendien kunnen we stellen dat België tot nu toe zeker geen slechte leerling is geweest in een aantal domeinen vermeld in het CFI. Zo worden, om maar een aantal voorbeelden te geven, momenteel op het gebied van onder meer de opleiding en de training een aantal samenwerkingsvormen bekeken in BENELUX-verband, worden de eenheden van de Luchtcomponent steeds geëvalueerd volgens de AFS, hebben eenheden van de verschillende componenten in 2006 deelgenomen aan de NRF-certificatieoefening op de Kaapverdische eilanden, enz.

We zullen echter waarschijnlijk steeds de afweging blijven maken of de voordelen opwegen tegen de kosten, die ongetwijfeld verbonden zijn aan een aantal van de CFI-initiatieven. Het is voor België ook duidelijk dat voor het gebruik van common funding voor CFI, dit steeds moet gebeuren binnen de overeengekomen maxima.

BESLUIT

Tijdens ISAF hebben de NAVO en de deelnemende landen een hogere graad van interoperabiliteit bereikt. Dit heeft een jarenlange inspanning gevergd. CFI moet ervoor zorgen dat deze inspanning niet verloren gaat.

Om strijdkrachten met elkaar te kunnen verbinden, is het van belang dat ze in de eerste plaats "eenzelfde taal" spreken en dat ze gebruik maken van eenzelfde terminologie, van gemeenschappelijke doctrines, concepten en procedures. Verder moeten ze beschikken over systemen en capaciteiten die technisch met elkaar verbindbaar zijn. In een volgende stap moet natuurlijk geoefend worden om te leren samenwerken. Ten slotte kan men dit alles valideren en, indien bepaalde standaarden worden bereikt, ook certificeren.

Het moet duidelijk zijn dat het succes van CFI voor een groot deel zal afhangen van het feit of de landen van de NAVO hun steentje willen bijdragen en dus de nodige middelen en capaciteiten ter beschikking stellen om in de toekomst te

beschikken over effectieve, goed getrainde en goed uitgeruste troepen, die met elkaar en met partners indien nodig interoperabel zijn. De NAVO zelf zal eerder een ondersteunende en coördinerende rol hebben en, in het geval van CFI, zal deze vooral toekomen aan ACT. Het is van belang voor CFI een realistisch, uitvoerbaar, aantrekkelijk en vooral betaalbaar programma voor te stellen aan de landen, zodat deze laatste zonder veel extra moeite en kosten kunnen deelnemen aan oefeningen van een grotere kwaliteit, die garant moeten staan voor een betere en beter voorbereide NAVO. Ook België heeft belang erbij om zich op te lijnen met de CFI-cyclus en zo optimaal te profiteren van de schaalvergroting. Het CFI zou een duidelijke uiting moeten worden van de vastberadenheid en de samenhang van de NAVO en verder ook een middel om ertoe bij te dragen dat de NAVO, en eventueel de partners, goed voorbereid zullen zijn op het hele gamma aan mogelijke opdrachten om zo de toekomstige uitdagingen tegemoet te treden.

□

Trefwoorden: *Interoperabiliteit – Oefeningen – Technologie*